

hann avgjörði at seta kós heimeftir. Men heldur enn at seta beina kós móti Vestmanna, avgjörði hann at royna at fáa okkurt burturúr túrinum hendan dagin í september.

- Vit hava eitt fiskimið, ið vit kalla úti á Skriftinum. Tá tað er fiskur at fáa, so er tað oftani góður fiskur at fáa har. Eg tonkti við mær sjálvum, at um tað rullaði illa, so fór eg kortini at royna at koyra snelluna niður. Eg so gjörði, og jú har var fiskur at fáa hendan dagin, greiðir vestmenningurin frá.

Veðrið var tó ikki av tí besta hendan dagin og vestfallið gjörði, at báturin í heilum rak burtur frá fiskimiðinum, so at hann mátti sigla aftur á fiskimiðið.

- Tí einu ferðina, tá eg skuldi kasta aftur, hendi óhappið. Tað rullaði illa og havi eg helst traðkað á okkurt á dekkinum, tí bráðliga fór tað eina beinið frameftir, meðan hitt gleið aftureftir. Eg kom at hugsa um, at tað er akkurát sum tá tey ungu liggja og venja at fara niður í spagat. Tað hendi nokk so skjótt, so eg datt og smekkaði knæið í dekkið, greiðir hann frá.

Har var galið

Av tí, at hann var einsamallur umborð á bátinum hendan túrin, var eingin annar har at veita honum eina hjálpanði hond, tá hann endaði á dekkinum. Og líka skjótt sum hann brast í dekkið, visti hann, at har var okkurt óvanligt áfátt.

- Eg fólði beinanvegin, at her var alt ikki í ordan. Har var galið hjá mær. Eg lá so eina løtu har á dekkinum og royndi at sleppa upp, men varnaðist skjótt, at har nyttaði einki at stíga beinið til, sigur Agnar Nielsen, sum hevði brotið knæið í fallinum.

Nú vóru góð ráð dýr, har 89 ára gamli vestmenningurin lá einsamallur á dekkinum. Men við eitt rann honum í huga nakrar tablettir, ið hann hevði lagt í eina skuffu umborð á bátinum fyri sekstan árum síðan.

- Tað eru sekstan ár síðan, eg keypti bátin úr Norra. Tá eg keypti

hann, var hann innilokaður, men eg gjörði restina sjálvur. Tann eina dagin eg arbeiddi upp á hann, hevði eg ilt í hǫvdinum, so eg hevði tikið nakrar pínutablettir við mær, ið eg legði í eina skuffu umborð á bátinum, um eg hevði tørv á teimum. Men heilsan hevur verið so mikið góð, at eg aldrin havi tikið

tær framaftur síðan, men hava tær bara ligið har í sekstan ár, sigur Agnar Nielsen.

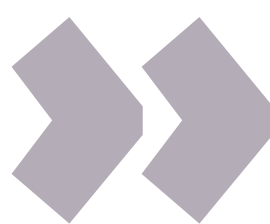
Slapp upp á beinkin

Tað vóru hesar tablettir, ið vestmenninginum nú kom í tankar um. Hóast pínuna fekk hann eisini flutt seg so mikið, at hann slapp

framat skuffuni.

- Í fallinum breyt eg knæið. Slitbandið helt, men pettið har tað var fast í beininum brotnaði.

Tað eydnaðist og fekk eg grulva soleiðis, at eg at enda slapp upp á beinkin har frammi í bátinum, greiðir hann frá.

- Tann eina dagin eg arbeiddi upp á hann, hevði eg ilt í hǫvdinum, so eg hevði tikið nakrar pínutablettir við mær, ið eg legði í eina skuffu umborð á bátinum, um eg hevði tørv á teimum. Men heilsan hevur verið so mikið góð, at eg aldrin havi tikið tær framaftur síðan, men hava tær bara ligið har í sekstan ár

Tíbetur lógu tablettirnar har, ið eg hevði lagt tær fyri sekstan árum síðan. Eg tók nakrar av teimum og gjörði síðan eina roynd at grulva.

Kósin bleiv nú sett móti Vestmanna og eina góða løtu aftaná kom 89 ára gamli vestmenningurin við brotna knænum siglandi inn